

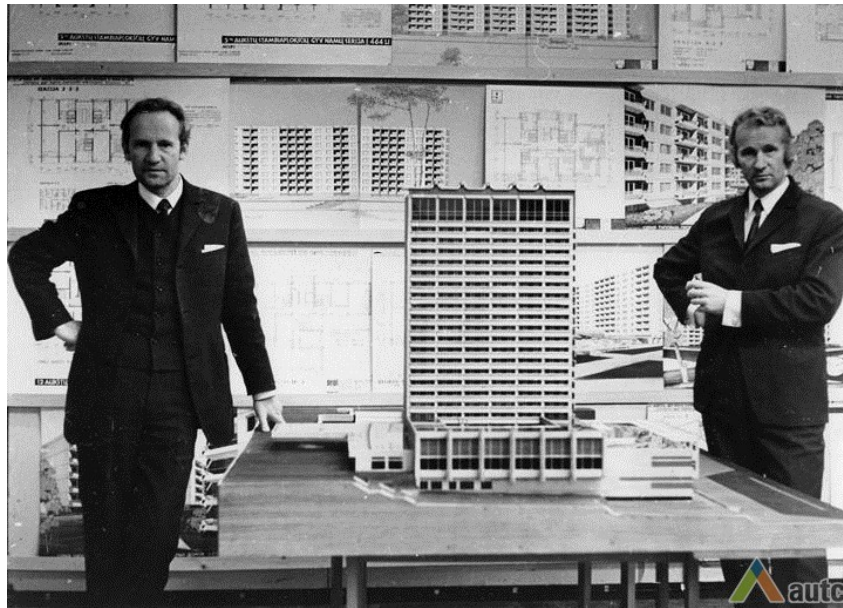
Gerbiami Dailininkai,

**Su liūdesiu pranešame, kad
sausio 8 d. mirė architektas, dailininkas Vytautas Nasvytis.**

Vytautas Nasvytis - architektas, dailininkas, pedagogas, visuomenės veikėjas, gimęs 1928 m. balandžio 8 d. Kaune. 1952 m. kartu su dvyniu broliu A. Nasvyčiu baigė Lietuvos dailės institutą (dab. – Vilniaus dailės akademija). 1952–1954 m. dirbo Respublikinėse architektūros dirbtuvėse Vilniuje, 1952 m. dar ir Sąjunginės žemės ūkio parodos Maskvoje Lietuvos paviljono dailininkas. Nuo 1960 m. buvo Miestų statybos projektavimo instituto architektas, projektų vyr. architektas.

Architekto kūryboje gilų pėdsaką paliko studijų laikais dėstytojo Simono Ramunio diegtos „tautinės“ architektūros paieškos. Jos pėdsakai aptinkami jau pirmuosiuose architektų dueto darbuose: 1952 m. Sąjunginės žemės ūkio parodos Maskvoje Lietuvos paviljono, LR kultūros paveldo registre esančiame viešbutyje „Neringa“ su kavine. Lygia greta V. Nasvytis su broliu siekė savo kūryboje atspindėti moderniosios architektūros tendencijas, taip nusigręždami nuo tuo metu vyravusios stalinistinės – soc. realizmo – architektūros. Jų architektūra drąši, glaudi dailės ir architektūros sąsaja, dėmesys detalėms lemia jų projektuotų pastatų išbaigtumą, aukštą meninį lygį. Pagrindinis kūrybos bruožas – racionalus turinys papildomas organinių ar geometrizuotų formų artefaktais. Lemiantis kūrybos instrumentas – šviesa, šviesotamsos pagalba paryškinanti grafiškų elementų ritmą, atskleidžia pastatų vidaus erdvių plastiškumą. Drąsiai galima pritarti A. Mačiulio nuomonei, kad V. ir A. Nasvyčių sukurti „Neringos“ ir „Lietuvos“ viešbučiai, Centrinis paštas, Lietuvos Respublikos seimas, Lietuvos nacionalinis dramos teatras yra mūsų šalies architektūros „aukso fondas“.

Broliai Nasvyčiai Lietuvos viešbučio statymo metu

Vėliau, išsiskyrus brolių kūrybiniams keliams, V. Nasvytis sėkmingai bendradarbiavo su VDA kolegomis, drauge kūrė Lietuvos valstybinio dailės instituto (dab. Vilniaus dailės akademija) naują korpusą, Naujųjų Apaštalų bažnyčią, Vilkaviškio katedros atstatymą ir kt. jo kurtuose objektuose išryškėjo nauji laikmečio ženklai, atsirado spalvų, pastebimi postmodernistiniai sprendimai. Tačiau kaip anksčiau, taip ir vėliau jis išliko ištikimas žmogiškam masteliui, reiklus kiekvienai detalei.

Architektas sukūrė ne tik eilę architektūros ikonomis tapusių objektų, bet ir skulptūrinių ir antkapinių paminklų architektūrinių dalių, apipavidalino interjerų, parodų ekspozicijų. 1965 m., 1970 m., 1975 m., 1980 m., 1985 m. Lietuvos Dainų švenčių vyr. dailininkas. Daugelio architektūrinių konkursų laureatas ir prizininkas.

Vytautas Nasvytis pirmasis iš savo kursiojų pasuko pedagogikos keliais – jau 1953 m. jis pradėjo dirbti Vilniaus dailės akademijos dėstytoju, 1985–1995 m. tapo Architektūros katedros vedėju, nuo 1979 m. yra profesorius. Jis yra ir visuomeniškas, pilietiškas. 1995–1997 m. buvo Vilniaus miesto savivaldybės tarybos narys (Tėvynės Sąjunga; Miesto plėtros komiteto pirmininkas), nuo 1958 m. yra Lietuvos architektų sąjungos narys, nuo 1966 m. Lietuvos dailininkų sąjungos narys.

archmuziejus.lt informacija

Vytautas Nasvytis palaidotas Menininkų kalnelyje, Vilniuje.

Lietuvos dailininkų sąjunga reiškia nuoširdžią užuojautą velionio šeimai, giminaičiams, kolegoms bei visiems pažinojusiems Vytautą Nasvytį.